

कातव्यम्,	कापयितव्यम्,	चिकासितव्यम्,	चाकायितव्यम् ;
कानीयम्- ¹ प्रकाणीयम्,	कापनीयम्,	चिकासनीयम्,	चाकायनीयम् ;
² केयम्,	काप्यम्,	चिकास्यम्,	चाकाय्यम् ;
³ ईषत्कानः-दुष्कानः-सुकानः ;	—	—	—
कायमानः,	काप्यमानः,	चिकास्यमानः,	चाकाय्यमानः ;
कायः,	कापः,	चिकासः,	चाकायः ;
कातुम्,	कापयितुम्,	चिकासितुम्,	चाकायितुम् ;
कातिः- ⁴ प्रका,	कापना,	चिकासी,	चाकाया ;
⁵ प्रनिकानम्,	कापनम्,	चिकासनम्,	चाकायनम् ;
कात्वा,	कापयित्वा,	चिकासित्वा,	चाकायित्वा ;
प्रकाय,	प्रकाप्य,	प्रचिकास्य,	प्रचाकाय्य ;
कायम् २, } कापम् २, } चिकासम् २, } चाकायम् २ ; }			
कात्वा २, } कापयित्वा २, } चिकासित्वा २, } चाकायित्वा २ ; }			
⁶ काकः.			

(264) “ ऋथ हिंसायाम् ” (I-भ्वादिः-४००. सक. सेट्.पर. घटादिः।)

ऋथकः-थिका, ⁷ऋथकः-थिका, चिऋथिषकः-षिका, ⁸चाऋथकः-थिका ;
 ऋथिता-त्री, ऋथयिता-त्री, चिऋथिषिता-त्री, चाऋथिता-त्री ;
⁹व्यतिऋथन्-न्ती, ऋथयन्-न्ती, चिऋथिषन्-न्ती ; —
 ऋथिष्यन्-न्ती-ती, ऋथयिष्यन्-न्ती-ती, चिऋथिषिष्यन्-न्ती-ती ; —

1. ‘ कृत्यचः ’ (8-4-29) इति णत्वम् ।
2. ‘ अचो यत् ’ (3-1-97) इति यति, ‘ ईद्यति ’ (6-4-65) इति धात्वाकारस्य ईकारे च गुणः ।
3. ‘ आतो युच् ’ (3-3-128) इतीषदादिप्रूपपदेषु खलपवादो युच् ।
4. ‘ आतश्चोपसर्गे ’ (3-3-106) इति स्त्रियामङ् ।
5. ‘ शेषे विभाषाऽकृत्वादावषान्त उपदेशे ’ (8-4-18) इति पर्युदासाण्णत्वं न ।
6. ‘ इण्भीकृपा— ’ [द. उ. 3-21] इत्यादिना कन् प्रत्ययः । काकः = वायसः ।
7. ‘ घटादयो मितः ’ (ग. सू. भ्वादौ) इति मित्वात् ‘ गौ ’ मितं ह्रस्वः ’ (6-4-92) इति उपधायाः ह्रस्वः । एवं ण्यन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
8. ‘ दीर्घोऽक्तिः ’ (7-4-83) इत्यभ्यासस्य दीर्घः ।
9. ‘ न गतिर्हिंसार्थेभ्यः ’ (1-3-15) इति कर्मव्यतीहारेऽपि आत्मनेपदं न ।